

Abstrakt

Minipivovarnictví je v České republice průmyslovým odvětvím, které díky svému dynamickému růstu v posledních letech co do počtu nově vzniklých provozů nemá obdoby. Minipivovary se svou charakteristikou stávají jak protipólem globalizovaných průmyslových odvětví, tak i jejich doplňkem, přičemž jsou typické svým důrazem na lokální úroveň. Díky tomu se minipivovary stávají předmětem studia kulturní a ekonomické geografie, kdy se na nich zkoumají koncepce a přístupy z těchto geografických směrů vycházející. Tato práce má za cíl na vybraném vzorku minipivovarů v Pardubickém kraji a v Praze zkoumat faktory, které vedly k založení minipivovarů a k jejich konkrétnímu umístění. Dále se pokouší zjistit, nakolik lze rozvoj minipivovarů vysvětlit pomocí konceptů neolokalismu a glokalizace. Výsledky výzkumu ukázaly tři společné faktory, kterými byly hlubší vztah k pivu, odkaz na tradici a navazování na dosavadní podnikatelskou činnost. Avšak ukázaly i několik rozdílných, individuálních faktorů, vedoucích k založení minipivovaru v obou krajích. Též byly nalezeny dva hlavní faktory vedoucí k jejich umístění platné pro oba kraje. Za tyto faktory lze považovat situaci, kdy buď majitelé vlastní objekt, kde se minipivovar nachází, nebo kdy si musí pronajímat určité prostory k umístění minipivovaru. Neolokalismus se jeví jako silnější a důležitější při vzniku minipivovarů v Pardubickém kraji, nicméně platnost tohoto konceptu lze celkově spatřit v obou krajích. Na druhou stranu glokalizace je viditelnější při vzniku minipivovarů v Praze, ovšem ve srovnání s projevy neolokalismu vykazují projevy glokalizace celkově mnohem menší početní zastoupení minipivovarů.

Klíčová slova: globalizace, glokalizace, minipivovary, neolokalismus,